

היו, ולכן נקרא כה. ואותו רשות דינה אומר בלבשו וקורא לו, ובא אליו. ומשום כה בתיוב, לנו פה הלילה והשבתי אתכם דבר פארש ידבר ה' אל. אותו רשות משבח גריםיה, זה לא משבח את עצמו, שהרי לא כתוב בו, אלא ויבא אלהים.

דבר אחר באשר ידבר ה' אליו - על ידי אותו שליחם של הצד الآخر. ואם אמר, הרי ביום נמצא אצלו (בשיה אצלך. אל) אלא ודאי בנחש ההחובנות היה בנו, ובאותו זמן היה מסתכל לבון את השעה. זהו שפטות ולא הלק בפעם בפעם ל夸נות נחשים. וירא בלעם כי טוב בעניין ה' לברך את ישראל. אלא שאותו יום הסתכל לבון את השעה, ולא נמצא בשאר הימים, ואנו ראה שאין רגע גדול נמצא בעולם, אז ידע כי טוב בעניין ה' לברך את ישראל. באותו זמן העזיב את עצמו מכל הנחשים של העולם, ולא הסתכל בהם. וזה שפטות ולא הלק בפעם בפעם ל夸נות נחשים.

בא ראה, באותו שעה שהרגן נמצא, אז השמאלי מחייב, וזה יודע אותו הרשות את הפיקום לאחיזה בצד השמאלי לקלל. והחובנות באותו הזמן, ולא מצא. ואן מה חותם? (במדבר כ) מה אكب לא קפה אל ומה אזעם לא עעם ה'. ומשום כה, (מיכה י) עמי זכר נא מה יען בליך וגוי. ומה ענה אותו בלבעם בזעוז. אשריהם חולקיהון בעלם דין ובעלמא דאת. (דמאיו ז) אוכח לו (ה').

אם בחוקתי תילכו. (ויקרא כ"י) אם בחוקתי, דא אחר אם בחוקמי תלכו. אם בחוקמי - זה מקום שגוררות התורה תליות באותו מקום, כמו שנאמר (ויקרא ט) את חקמי תשמרו. חוק הוא שנקרא בך, וגוררות התורה בו נכללות. (שם כה) ואת משפטינו תשמר.

ואתי לגביה. ובגין כה כתיב (במדבר ככ) לינו פה היללה והשבותי אתכם דבר באשר ידבר יי' אליו. ה' הוא רשות קא משבח גריםיה, זה לא כתיב ביה, אלא ויבא אלהים.

דבר אחר באשר ידבר יי' אליו, על ידי דההוא שליחא בסטרא אחרא. ואי מימה דה ביממא אשכח לגביה. (ס"א כד חוה לנבה בלא אל) אלא ודאי בנהש אסתפלותא הוה ביה, ובההוא זמנא הוה מסתכל לכוונה שעטה, הדא הו דכתיב ולא הלק בפעם בפעם ל夸נות נחשים. וירא בלעם כי טוב בעניין יי' לברך את ישראל. אלא דההוא יומא אסתכל לכיוונה שעטה, ולא אשכח כשאר יומי, וכדין חמא דה רוגזא רבא לא אשכח בעולם, כדיין ידע כי טוב בעניין יי' לברך את ישראל. בהוא זמנא שביק גריםיה מכל נחשים דעתם, ולא אסתכל בהו, הדא הו דכתיב ולא הלק בפעם ל夸נות נחשים. היא חי, בה היא שעטה דרתחה אשכח, כדיין שמאלא אתקער, והוה ידע ההוא רשות אחר, לאחדא בסטרא שמאלא, למליט. ואסתכל בהוא זמנא, ולא אשכח. כדיין מה כתיב, (במדבר כג) מה אקוב לא קפה אל ומה אזעם לא זעם יי'. ובגין כה, (מיכה י) עמי זכר נא מה יען בליך וגוי. ומה ענה אותו בלבעם בין בעור (מניו כ) זפאיין אינון ישראל, זפאה חולקיהון בעלם דין ובעלמא דין. (דמאיו ז) אוכח לו (ה').

אם בחוקתי תילכו. (ויקרא כ"י) אם בחוקתי, דא אחר דגוזרין דאוריתא מלין בהוא אחר, במא דאת אמר (ויקרא יח) את חקמתי תשמור. חוק הוא דאקריה הבי, וגוזרין דאוריתא בה אתכלילן. (ויקרא כה) ואת משפטינו תשמר.